Між подушок заснула мурашина.
Ти, вітре, подушок не воруши нам —
як є, так і покинь.

Голівкою утомлено припала
до здовжено-овального опала,
а поряд спить її дрібненька тінь.

Збудить, чи що? Вже взяв і соломину,
та глянь, нахмарило.
Додому не пора б?

Між подушок спить тихо мурашина.
Мені на руку перша крапля — крап!